

VIITORUL ROL

DRAGA OLTEANU-MATEI

Draga Olteanu-Matei, actriță cu o gamă interpretativă remarcabilă, ezelată pe parcursul a douăzeci de ani de profesie în colectivul Teatrului Național, este astăzi una dintre cele mai populare actrițe ale scenei și filmului românesc. Întotdeauna detașată, fi-rensă în orice rol, conferă fiecărui personaj valoare și popularitate, îi dă căldură și farmec, chiar și într-un rol „amic” — cum se spune de obicei. Rolurile pe care le-a interpretat în teatru sînt multe. Dintre cele care mai sînt încă vii în memoria spectato-rilor. *Chirița* — cu sfîtosul ei grai moldovenesc (*Coana Chirița* de Tudor Mușatescu după Vasile Alecsandru) — va rămîne celebră pentru multe generații; dar și *Veturia* (*Pisica în noaptea Anului Nou* de D. R. Popescu), *Didina* (*Fetele Didinei* de Victor Eftimiu la Teatrul „Ion Vasilescu”), *Doamna Boiangiu* (*Travesti*) și *Tinca* (*Sinfonia patetică* de Aurel Baranga), *Lisaveta* — în reprezintă vorbire oltenescă (*Comoara din deal* de Corneliu Marcu Lonceanu) etc., etc. Pasivitatea predilectă a actriței este cinematografia; a jucat în aproape cincizeci de filme (*Golgota*, *Explozia*, *Un suris în plină vară*, *Astăzi seară dansăm în familie*, *Eratii Ideri* și *Ștefan cel Mare*, *Vaslui 1475*, *Ilustrate cu flori de câmp*, *Toamna bobocilor ș.a.*), cărora li se adaugă *Patina* — după lucrarea „*Aliena*” de Petru Viștilă — film în care Draga Olteanu-Matei este deopotrivă coautoare a scenariului și interpreta eroinei principale, *Păuna Varlam*.

În *Căsătoria* de Gogol, pe scena Teatrului Național (regia Sanda Manu), Draga Olteanu-Matei este distribuită în rolul *Agafia Tihonovna*. Din distribuție mai face parte *Simona Bondoc*, *Coca Andronescu*, *Alexandra*

Poliza, *Dem. Bădulescu*, *Mihail Fotino*, *Alexandru Drăgan*, *Costel Constantin*, *Grigore Goța*, *Gh. Visu*.

„Este prima oară în cariera mea de teatru cînd sînt distribuită într-un rol de fată tînără. De fapt, am mai jucat, cu mulți ani în urmă, rolul *Dumășci* în *Caleașca de aur*; era însă pe vremea cînd eram la vîrsta personajului...”

Agafia Tihonovna — a mea de azi și a lui Gogol de ieri — are 27 de ani și e născută. Pentru epoca respectivă, pare cîndat că o fată de această vîrstă e încă necăsătorită. Dar — și aici există într-adevăr un „dar” — biata *Agafia Tihonovna* a vrut și vrea cu orice preț să se mărite. (Vezi titlul piesei — *Căsătoria*!).

Agafia Tihonovna, fiică de negustor, moștenitoarea unei averi considerabile, ajunsă la o vîrstă cînd trebuia să fie deja mamă a cîțiva copii, caută să se căsătorească... cu o avere; dar începe, bineînțeles, prin a fi pețită. Altceva decît căsătoria-tîrg ea nu cunoaște, pentru că, în general, *Agafia* nu prea a auzit de nimic și nu știe nimic. E o ființă care toată viața a trîndăvit. Aproape că nici nu știe bine să citească. E un exemplar-tîp de produs al educației și prejudecăților epocii; mai mult decît un personaj, ea este un caracter — o incarnare *avant la lettre* a obhomovismului, cu tristețea, uscăciunea, lenea, abulia știte. (Pînă și pentru căsătorie recurge la o soluție de-a gata — adică să-i găsească alții bărbatul.)

Rolul este frumos, foarte interesant și greu în același timp; îmi solicită noi și multiple modalități de interpretare. În majoritatea rolurilor mele de pînă acum, făceam altceva; de aceea, de data aceasta, nu știu ce-o să iasă. Am însă alături de mine pe regizoarea *Sanda Manu*, de a cărei încredere mă încur; sper, cu ajutorul ei, să rezolv ceea ce ne-am propus și și-a propus, cu excelentă distribuție pe care o avem la Teatrul Național”.